

ကံ့ခွံတိုင်
စာပေတိုက်

မင်းသားသား
သင့်ရဲ့ခွင်မှာ (ဆေးတက္ကသိုလ်)
သက်ဝင်တောက်ပခွင့်ပြုပါ

GRAPHIC DESIGN
THEIN SHWE KYI

အခန်း (၁)

အဲဒီသတင်းက တောမီးလိုပဲ တစ်မုဟုတ်ချင်း စတင်ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်မှာ ...သူမ၏ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုကြောင့် ဆိုတာ... သံသယဖြစ်စရာမလိုပါ။ ရဲစခန်းသို့သိသွား၍ ... သူတိုင်ချက်ဖွင့်ခဲ့ချိန်မှ စ၍ ထိုသတင်းက ... တစ်စတစ်စ ပျံ့နှံ့ကျယ်ပြန့်ကာ သတင်းမီဒီယာတွေ၊ လူမှုကွန်ရက် (social net-work)တွေ facebook စာမျက်နှာတွေမှာ အဲဒီသတင်းတစ်ခုတည်း အုတ်အော်သောင်းတင်း လှုပ်ခတ်ဆူညံသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ...။ သူမပုံတွေနှင့် သူမပျောက်ဆုံးနေကြောင်းသတင်းတွေ ... ဂျာနယ်မျက်နှာဖုံးအစောင်စောင်မှာ ပါဝင်လာခဲ့သည် မှ စ၍ သူမ၏ ချစ်သူအဖြစ် သူမ၏ မော်ဒယ်လ်လောက မီဒီယာက သတင်းထောက်တွေက သိထားခဲ့ကြသည် မို့ သူ့ဆီ ဖုန်းတွေ အဆက်မပြတ်ဝင်လာခဲ့သည် ကိုသူ စိတ်ညစ်ညူးစွာ ခိုင်ခံ့ဖြေရှင်းနေခဲ့ရသည် ...။

“ကလင် ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါ”

“ကိုရီးမင်းမြတ်လားဟင် ...၊ အံ့ဩမေပျို့ ရုတ်တရက်ကြီး ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ အကြောင်းလေး မေးချင်လို့ ပါ။ ဘယ်အချိန်က မေပျို့နဲ့ ကိုရီးမင်းမြတ် နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့ကြသလဲဟင်”

“သူမပျောက်ခင် ကျွန်တော်တို့ ဆုံခဲ့ကြပါသေးတယ်၊ အဲဒီတုန်းကလည်း အေးအေးဆေးဆေးပါ။ သူ့မျက်နှာ ဘာပူပင်သောကမှ လည်း မရှိပါ

ဘူး၊ ခါတိုင်းလိုပဲ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်၊ သွက်သွက်လက်လက်ပါပဲ၊ အဲဒီည
နေ ကျွန်တော် သူ့ဆီဖုန်းဆက်တော့လည်း ဖုန်းမကိုင်ဘူး ... စက်ပိတ်
ထားတယ်၊ အဲဒီညကတည်းက သူ အိမ်ကို ပြန်မလာလို့ သူ့မိဘတွေလ
ည်း စိုးရိမ်တကြီး လိုက်ရှာနေကြတာ ...၊ သူ့ အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုလုံး
... သူ့မိတ်ဆွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးဆီလည်း ကျွန်တော်တို့ ဖုန်း
တွေဆက်မေးပြီးပြီ ... ဘာမှ မထူးခြားဘူး၊ အဲဒါနဲ့ နောက်တစ်နေ့မှာ ရဲ
စခန်းမှာ လူပျောက်တိုင်လိုက်ရတာပါ”

သူ့အသံက စိုးရိမ်ပူပင်သောကတို့ ဖြင့် လှုပ်ခတ်မောလျလို့ နေသည်
။ သူ မောလှပြီ။ သတင်းသမားတွေကို ပြောရလွန်းသဖြင့် သူ အာခေါင်
တွေလည်း ခြောက်သွေ့နာကျင်လှပြီ ... ။ သူမက အခုအချိန်မှာ လျှမ်း
လျှမ်းတောက် အောင်မြင်ကျော်ဇော လူချစ်လူခင်များ လွန်းသော နာမ
ည်ကြီးမော်ဒယ်လ် တစ်ယောက်ဖြစ်နေသည် မို့ ... ရုတ်တရက် ဗြုန်း
စားကြီး သူမပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ခြင်းသည် မီဒီယာတွေအားလုံးမှာ စိတ်ဝ
င်စားစရာအကောင်းဆုံး လူပြောသူပြောအများ ဆုံး hit အဖြစ်ဆုံး သတ
င်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်နေခဲ့သည် မှာ ဆန်းတော့မဆန်း ... ။

“အံ့ဩမေပျို့ ရုတ်တရက် ပျောက်ဆုံးသွားတာကို ကိုရိုးမင်းမြတ်အ
နေနဲ့ ဘယ်လိုထင်သလဲ ... ဘာကို သံသယရှိလဲဟင်”

“ကျွန်တော် ခုအချိန်မှာ ခေါင်းတစ်ခုလုံး ပွင့်ထွက်ပေါက်ကွဲတော့မ
တက်ပဲ ... စိတ်သောကတွေရောက်ပြီး စိတ်ရှုပ်ထွေးဗျာများ နေတာပဲ
သိတယ်ဗျာ၊ ဘာကိုမှ မတွေးနိုင်လောက်အောင် ... ဘာကို သံသယဖြစ်
ရမှန်းတောင် မသိလောက်အောင် ကျွန်တော့်ဦးနှောက်တွေ အလုပ်မလုပ်
တော့ဘူး ... ဆို့ပိတ်ကျပ်ခဲ့နေပြီ”

“ ကျွန်မတို့ သိထားသလောက် ကိုရိုးမင်းမြတ်က အံ့ဩမေပျို့ကို အ

ရမ်းချစ်တယ်လို့ သိထားတော့ ... ခုချိန်မှာ ကိုရိုးမင်းမြတ် ဘယ်လောက် ခံစားနေရမယ်ဆိုတာ ကျွန်မတို့ ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်ရှင်၊ မေပျိုကို အမြန်ဆုံး ပြန်ရှာတွေ့နိုင်ပါစေလို့ ... ဆုတောင်းပေးနေပါတယ်ရှင်၊ သူက ပြည်သူ့အချစ်တော် မိန်းကလေးတစ်ယောက်မို့ သူ ပျောက်ဆုံးသွားတာကို ဘယ်သူမှ ယုံလို့ တောင် မရပါဘူးရှင်”

သူ စကားဆုံးတဲ့ အထိ နားမထောင်နိုင်တော့ဘဲ ဖုန်းကို ပိတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။ ။ ဆိုဖာပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ် မှီလျောထိုင်ချလိုက်ရင်း ဦးခေါင်းကို လက်နှစ်ဖက်ကြားမှာ နှစ်မြှုပ်ဖိညှပ်ထားလိုက်ကာ အသက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းရှူမိသည်။ ။ သူ ... သူမကို သိပ်ချစ်ပါသည်။ ။ ဘယ်လောက်ထိ ချစ်မိသလဲဆိုရင် ... သူမအတွက်ဆိုလျှင် ဆံခြည်မျှင်နွယ်တွေက စပြီး ဟိုးခြေဖဝါးတော်နုအထိ... အသေးစိတ် တယုတယ မြတ်နိုးချစ်ခင် မက်မောမိသည်။ ။ သူမလိုချင်တာမှန်သမျှဆို အကုန် လိုလေသေးမရှိစေရ။ သူမ၏ ချစ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ခွင့်ရခဲ့တာကိုပင် သူ ကျေနပ်ဂုဏ်ယူလှသည်။ ။ ခုတော့ ...။

“ကလင် ...”

ရုတ်တရက် အိမ်ဖုန်းက စူးစူးရှရှ ထပြည်လာသဖြင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ် တုန်ခန်ဖြစ်သွားတဲ့ အထိ လန့်သွားပြီးမှ ကော့ဒ်လက်(စ်)ဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်ရသည်။ ။ ခုအချိန်မှာ ဒီလို လာသမျှဖုန်းတွေကို သူ မဖြေချင်လို့ မရ။ ဒိုင်ခံဖြေနေရဦးမည်ပင်။

“ဟယ်လို ...”

“မောင်ရိုးမင်းလား ... အန်တီပါ၊ အိမ်ကို ခဏလာခဲ့ပါလားဟင်၊ တိုင်ပင်စရာလေးတွေရှိလို့ ”

မေပျို၏ မေမေ့အသံ ဖြစ်သည်။ ။ သမီးတစ်ယောက်လုံး ရုတ်တရက်

ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းအတွက် ရူးမတတ်ဗျာများကာ သောကတွေ တောက်လောင်နေသဖြင့် အန်တီအသံက မသာမယာရှိလွန်းလှ၏။

အန်တီ ... နေကောင်းရဲ့ လား၊ အန်ကယ်ရော ...”

“သမီးဖေဖေတော့ သွေးတွေတိုးပြီး အိပ်ရာထဲလဲနေပြီ မောင်ရိုးမင်းရယ်၊ အန်တီလည်း ပုံရက်လဲချင်နေပြီ၊ သမီးလေးအကြောင်းပဲ တွေးတွေးမိတိုင်း ရင်ထဲမှာ မချီဘူး၊ ရင်ထဲမှာ မီးဟု န်းဟု န်းတောက်နေတာပဲ၊ သမီးလေး ဘာများ ဖြစ်နေပြီလဲလို့ စိုးရိမ်လွန်းလို့ ရူးတော့မယ်ကွယ်၊ ဒီကြားထဲ ဂျာနယ်တွေ ... သတင်းမီဒီယာတွေက တစ်ချိန်လုံး ဆက်မေးနေကြတယ်၊ ပရိသတ်တွေရောပေါ့”

“ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုပဲပါ အန်တီရယ်၊ စိတ်အေးအေးထားပါ၊ ကျွန်တော် ခုချက်ချင်းထွက်ခဲ့မယ်နော်”

သူ ဖုန်းချပြီး အဝတ်အစားကောက်လဲကာ ကားကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး ထွက်လာခဲ့သည် ။ သူ့ရင်တစ်ခုလုံး ဗလာကျင်းလျက် ... ဟင်းလင်းပွင့်နေသလိုပင်။

“နောက်ဆုံး မောင်ရိုးမင်းနဲ့ တွေ့တဲ့ အချိန်က ဘယ်အချိန်လဲဟင်”

“နိုဝင်ဘာ ၂၂ရက် စနေနေ့လေ အန်တီ၊ သူနဲ့ ကျွန်တော်နေ့လယ်စာအတူစားပြီး သူလည်း သူ့ကြော်ငြာရိုက်ကွင်းဆီပြန်တယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့် show room ဆီပြန်လာခဲ့တာ၊ အဲဒီနောက်ပိုင်းကစပြီး အဆက်အသွယ် မရတော့တာ”

“ကားက သူ့ ရိုက်ကွင်းရှိတဲ့ နေရာမှာ ပဲ ရှိနေတယ်၊ လူကသာမရှိတာ၊ ဘယ်အချိန်မှာ များ ပျောက်သွားခဲ့တာပါလိမ့်ကွယ် ... အန်တီဖြင့် မတွေ့တက်တော့ပါဘူး၊ သမီးက သူ့ဘာသာသူတစ်ယောက်တည်း

ကားနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားနေကျမို့ အန်တီလည်း စိတ်ချပြီး လိုက်လေ့မရှိဘူးလေ။ သူကလည်း အဖော်ခေါ်တက်တဲ့ အကျင့်မှ မရှိတာ။ အသက်နှစ်ဆယ်တောင်ပြည့်ပြီးတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဒီလိုရုတ်တရက် ပျောက်သွားလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်ထင်ပါ့မလဲကွယ်။ သမီးမှာ ဘယ်လိုအန္တရာယ်တွေများ ရှိနိုင်သလဲဟင်။ မောင်ရိုးမင်းရဲ့ ထင်မြင်ချက်လည်း အန်တီတို့ သိချင်တယ်လေ”

“ကျွန်တော်လည်း ခုချိန်ထိ မယုံနိုင်သေးဘူး အန်တီ။ ဘယ်လိုထင်မြင်ချက်ပေးရမှန်းတောင် ကျွန်တော် မပြောပြတက်တော့ဘူး။ ကျွန်တော် လုပ်နိုင်တာ တတ်နိုင်သရွေ့ သဲလွန်စတစ်ခု မတွေ့တွေ့အောင်ရှာပြီး သူ့ကိုပြန်တွေ့အောင် ရှာဖို့ ပါပဲ”

“အန်တီကတော့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ၊ private investigator တစ်ယောက် ငှားလိုက်တော့မယ်”

“ကောင်းပါတယ်အန်တီ ငှားလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့်ဘက်ကနေ တတ်နိုင်သရွေ့ ကြိုးစားပြီးရှာနေပါမယ်”

“သမီးရယ် ... မေမေနှလုံးသားတွေ ပွင့်ထွက်ကုန်ပါပြီ ...

ဘယ်များ ရောက်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေပြီလဲ မသိပါဘူး”

သူမမေမေက ဆက်ပြီး မျှိုသိပ်ထိန်းချုပ်ထားနိုင်တော့သလို ... ရုတ်တရက် ပွင့်အန်ငိုကြွေးလိုက်တော့သည်။ ။ သူ စိတ်မကောင်းကြီးစွာဖြင့် အန်တီပခုံးကလေးကို အသာထွေးပွေ့ထားလိုက်ကာ ဖေးမနှစ်သိမ့်ရသည်။ ။ အန်တီကိုယ်ခန္ဓာကလေးက သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ တသိမ့်သိမ့်တုန်ခါလို့။ ။

“အန်တီ ... မငိုပါနဲ့ ဗျာ၊ စိတ်ထိန်းပါ။ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်

... ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်။ သူ့ကို ပြန်တွေ့အောင်ရှာကြတာပေါ့ ... နော်၊ ကဲ ... မဖြစ်သေးပါဘူး၊ အန်တီဆေးသောက်မှ ဖြစ်မယ်၊ အိပ်ဆေးသောက်ပြီး အန်တီ အနားယူလိုက်ပါ”

အိမ်ဖော်ကောင်မလေး၏ အကူအညီဖြင့် အန်တီကို ဆေးတိုက်ပြီး အခန်းထဲထိပို့ပေးခဲ့ကာ သူမဖေဖေ အန်ကယ်လ်နှင့်ဝင်တွေ့လိုက်ပါသည်။ ။ သမီးပျောက်ဆုံးသွားသော သုံးလေးရက်အတွင်း သောကဗျာပါဒတွေနှင့် ယူပစ်လိုက်သလို ချုံးချုံးကျသွားသော အန်ကယ်လ်ကို ခုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်ကလေးတွေ့ရသည်။ ။ အခန်းထဲမှာ သူနာပြုဆရာမက လေးလည်း ရှိနေသည်။ ။ သူ့ကိုမြင်တာနှင့် အန်ကယ်လ်က လူးလဲထကာ ...

“သမီးလေးအကြောင်း ဘာထူးလဲဟင် ... ဘာကြားသေးလဲ”

ဟု မျှော်လင့်တကြီးလှမ်းမေးနေသဖြင့် သူ့ရင်ဘက်ကို ဆောင့်တွန်းခံရသလိုပင် နာကျင်အောင့်မျက်သွားရသည်။ ။

“ဘာမှ မထူးပါဘူး အန်ကယ်လ်၊ အခု အန်တီက Private investigator တစ်ယောက်ငှားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊ အန်ကယ်လ် ကျန်းမာရေးလည်း ဂရုစိုက်ပါဦး၊ သက်သာရဲ့ လား သွေးတိုးနေတာ”

“သမီးကိုသာပြန်မတွေ့ရရင် အန်ကယ်လ် သေမှာ ပါပဲကွာ၊ အသက်ရှင်ချင်စိတ်လည်း မရှိတော့ပါဘူး”

မျက်လုံးအိမ်မှ မျက်ရည်တွေဝိုင်း လာပြီး ဆို့နှင့်နှင့်ပြောတော့ သူ စိတ်မကောင်းနိုင် ... ။

“ကျွန်တော် တွေ့အောင်ရှာပါ့မယ် အန်ကယ်လ်၊ စိတ်ကို သိပ်မလျှော့လိုက်ပါနဲ့ ၊ စိတ်ချမ်းသာအောင် ကိုယ်ကျန်းမာအောင်သာနေပါ”

သူက အန်ကယ်လို့လက်ကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ညှစ် နှစ်သိမ့်လိုက်ရသည်။ ။ တစ်ဦးတည်းသော သမီးကလေး ... ချောချောလှလှ၊ ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိလှကာ... လျှမ်းလျှမ်းတောက်အောင်မြင်ကျော်ကြားနေသော အထွတ်အထိပ် အချိန်မျိုးမှာ မှ ဖြုန်းစားဒိုင်းစားကြီး ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သောအဖြစ်သည် ...မိခင်ဖခင်တွေအတွက်တော့ ယုံကြည်လက်ခံ၍ မရနိုင်လောက်အောင် နှလုံးသားကြေပြုန်း ဖြေမဆည်နိုင်ဖြစ်ကြရှာမည်။ ဘဝမှာ ... ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးလွန်းရသော လူတစ်ယောက် သေမှန်း၊ ရှင်မှန်းမသိ ဘယ်ဆီပျောက်ကွယ်သွားမှန်းမသိနိုင်သော အခြေအနေသည် ... အရင်းနှီးဆုံးလူတွေအတွက်တော့ စက္ကန့်မလပ် ခြောက်လှန့်နေသော အိပ်မက်ဆိုးကြီးပါပေ။

“ကိုယ့်မေပျိုလေး”

ကိုယ့်နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ပျောက်ဆုံးသွားသလိုပဲ

ခံစားရပါတယ်။

စိုးရိမ်စိတ်ပူနေတယ်ဆိုတာထက် ပိုပြီး နက်ရှိုင်းစွာ

လောင်ကျွမ်းနေရပါတယ်။

အမြိန်ဆုံး ပြန်လာခဲ့ပါ ... ဆက်သွယ်ပေးပါ ... ။

ဖမ်းဆီး ထိန်သိမ်းထားသူကို တရားဥပဒေအရ

ထိရောက်စွာအရေးယူမည်။

အချစ်များ စွာဖြင့်

“ ရိုးမင်းမြတ် ”

သတင်းစာနှင့်ဂျာနယ်တွေထဲမှာ သူ နေ့စဉ်ရက်ဆက် ထည့်နေသော ကြော်ငြာကလေးဖြစ်သည်။ ။ အဲဒီ ကြော်ငြာကလေးက facebook တွင်မှာ လည်း virus သဖွယ်ပျံ့နှံ့လျက်။ သတင်းမီဒီယာသမားတွေကလည်း သူ မ၏ ပျောက်ဆုံးမှုအတွက် သူနှင့်အင်တာဗျူးတွေ အသည်းအသန် လုပ် ချင်နေကြသည်။ ။ ဖုန်းတွေက တစ်ချိန်လုံး မအားလပ်ရ။ နောက်ဆုံး တော့ သူက ခြံထဲမှာ ပဲ ဖိတ်ခေါ်ချိန်းဆိုလိုက်ပြီး မေးချင်သူတွေ မေးခွင့် ရအောင် စာနယ်ဇင်းရှင်းလင်းပွဲကလေးတစ်ခု ဖုန်းတီးလိုက်ရပါသည်။ ။ စာနယ်ဇင်းသမားတွေ တော်တော်များများ ရောက်လာကြကာ သူ့ရဲ့ ခံ စားချက်တွေ၊ မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှေ့ဆက်လုပ်ဆောင်မည့်အစီအစဉ် တွေကို တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ဝိုင်းမေးကြသည် ကို သူ ဒိုင်ခံဖြေပေးရသ ည်။ ။

“အံ့ဩမေပျို့ ပျောက်သွားတာဟာ တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့ကို ဖမ်း ဆီးခေါ်ဆောင်သွားတာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် မေပျို့ကပဲ ရှောင်ပုန်းထွက်ပြေးသွားတာလား၊ ကိုရိုးမင်းမြတ် ဘယ်လိုထင်ပါသလဲ ”

“အဲဒါကို ကျွန်တော်လည်း တကယ်သိချင်နေတာပါ။ သူက ဘဝမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုတွေ အမြင့်ဆုံးရောက်နေတဲ့ ပျော်ရွှင်နေတဲ့ မိန်း ကလေးတစ်ယောက်ပါ။ သူ့မှာ ရည်မှန်းချက်တွေ အများကြီးရှိနေပါ သေးတယ်။ သူက မြန်မာပြည်မှာ သာမက ကမ္ဘာတောင် ကျော်ချင်သေး လို့ Miss Universe ပြိုင်ပွဲအထိတောင် ဝင်ပြိုင်ဖို့ အထိ ခြေလှမ်းနေတဲ့ သူပါ။ ဒီမိန်းကလေးက ဒီလိုဘဝမျိုးထဲကနေ ရုတ်တရက် ခြေရာဖျောက် ရှောင်ပုန်းထွက်ပြေးဖို့ ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ယူဆမိတယ်။ သူ့ကို တစ်ယောက်ယောက်က ဖမ်းဆီးထားတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်”

“ကိုရီးမင်းမြတ်နဲ့ အံ့ဩမေပျိုတို့ ရဲ့ အချစ်ရေးအခြေအနေလေး ပြောပြပေးဦး”

“သာသာယာယာပါပဲ၊ ကျွန်တော် သူ့ကို သိပ်ချစ်ပါတယ်၊ သူချစ်တာ ထက် ကျွန်တော် ပိုချစ်ပါတယ်”

“ကိုရီးမင်းမြတ်နဲ့ အံ့ဩမေပျို ... မပျောက်ဆုံးခင် နောက်ဆုံးတွေ့ တဲ့ အချိန်နဲ့ နေရာလေး”

“နီဝင်ဘာ ၂၂ရက် စနေနေ့ နေ့လည် ဆယ့်နှစ်နာရီမှာ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ပဲ နေ့လယ်စာအတူစားပြီး သူလည်း သူ့ကြော်ငြာရိုက်ကွင်းသူ ပြန်သွားခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့် show room မှာ appointment လေး ရှိလို့ ပြန်လာခဲ့တာပါ၊ ညနေကျတော့ ကျွန်တော် သူ့ဆီ ဖုန်းဆက်တော့ ဖုန်းက စက်ပိတ်ထားပါတယ်၊ တစ်ညလုံး ကျွန်တော်ခေါ်တယ်၊ ခေါ်လို့ မရဘူး၊ အဲဒီတစ်ညလုံး သူ့မိဘတွေရော ကျွန်တော်ပါ သူပျောက်နေပြီဆိုတာသိလို့ ဝိုင်းရှာခဲ့ကြတာပါ၊ သူ့ကားက ရိုက်ကွင်းမှာ ပဲ ရှိနေခဲ့တယ်”

“ကိုရီးမင်းမြတ်အိမ်ကို သူ လိုက်လာတော့ သူ့ကားနဲ့ ပဲပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သူက သူ့ကား သူ့ကိုယ်တိုင်မောင်းတာ များ ပါတယ်”

“ကိုရီးမင်းမြတ် ဘာဆက်လုပ်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါသလဲ”

“မေပျိုမေမေက Private Investigator ငှားလိုက်ပါပြီ၊ ကျွန်တော့်ဘက်ကလည်း အတက်နိုင်ဆုံး စုံစမ်းရှာဖွေနေမှာ ပါ”

“ကိုရီးမင်း အခု အပြောချင်ဆုံး စကားတစ်ခွန်း”

“သူ့ကို အမြန်ဆုံး ပြန်တွေ့ချင်တယ်”

သူ အတိုဆုံးဖြေလိုက်ပြီး ရှင်းလင်းပွဲကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည်။ ။
ကင်မရာမီးပွင့်တွေ တဖျပ်ဖျပ်လင်းပွင့်နေခြင်းဒဏ်ကို သူအတော်သည်း
ခံနေရသည်။ ။ celebrity တစ်ယောက်၏ ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ချိန်ကတည်းက
အားလုံး၏ ဝိုင်းဝန်းအာရုံစိုက်ခံနေရသော ... လွတ်လပ်ငြိမ်းချမ်းမှုရယ်
လို့ မရှိလှသော ထိုဘဝမျိုးကို သူ အပွင့်အလင်းဆုံးဝန်ခံရလျှင် လုံးဝမနှ
စ်သက်ပါ။ သူက ရိုးရှင်းတိတ်ဆိတ်သော သာမန်ချစ်သူဘဝကလေးကို
ပိုင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းချင်ခဲ့သူ။ မေပျိုကတော့ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှု၊ လူ
တကာ၏ သည်းသည်းလှုပ် ချစ်ခင်စွဲမက်ရူးသွပ်ခဲ့ရသော ကျော်ကြားသူ
ဘဝကို မက်မောနှစ်လိုသူ ... ။ သူက သူချစ်သောမိန်းကလေးကို သူတ
စ်ယောက်တည်းသော ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ...မြတ်နိုးတန်းဖိုးထားချင်သည်။ ။
ငြိမ်းချမ်းလှစွာသော သာမန်ဘဝကလေးကို လိုချင်ခဲ့သည်။ ။ သူမက
ကျော်ကြားသထက်ကျော်ကြား ... လူကြိုက်များ သထက်များကာ ကမ္ဘာ
တောင်ကျော်ချင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ။ အခုတော့ သူမရဲ့ ကျော်ကြားမှုကပဲ သူ
မကို ပျောက်ဆုံးစေခဲ့ပြီ ... ။

ခြံထဲမှာ လူတွေအားလုံး ရှင်းလင်းတိတ်ဆိတ်သွားခဲ့ပါပြီ။ သူ ... သူ
မကို အပြင်းအထန် တွေ့ချင်လာခဲ့သည်။ ။ သူမကို သူဘယ်လောက်ထိ
ရူးသွပ်မက်မောစွာ စွဲလမ်းချစ်ခင်ခဲ့ကြောင်း သူမ အသိဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ။

အခန်း (၂)

“ကလင် ...”

ဖုန်းမြည်သံကြောင့် သူ ဖုန်းဖြေလိုက်သည် ။ သူ မျှော်လင့်မထားသော မိန်းကလေးအသံတစ်သံဖြစ်သည် ။

“ဟယ်လို ...”

“ကိုရီးမင်းမြတ်လားဟင်”

“ဟုတ်ပါတယ် ... ဘယ်သူပါလဲ”

“ကျွန်မ ငွေဝန်းသော်တာပါ။ Private Investigator ပါရင်၊ ကိုရီးမင်းမြတ်နဲ့ လာတွေ့ပြီး ... အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောခွင့် တောင်းချင်လို့ ပါ”

“ရပါတယ်၊ ဘယ်မှာ တွေ့ချင်လဲ ... ကျွန်တော် အချိန်ပေးပါ့မယ်”

“ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ ကိုရီးမင်းမြတ်အိမ်မှာ ပဲ အေးအေးဆေးဆေး လာတွေ့ချင်ပါတယ်၊ ကျွန်မ သိချင်တာလေးတွေလည်း အသေးစိတ်မေးချင်လို့ ပါ”

“အိုကေ ... ကျွန်တော် စီစဉ်ထားလိုက်မယ်လေ၊ မနက်ဖြန် မနက်ဆယ်နာရီလောက်ဆို အဆင်ပြေမလား၊ ကျွန်တော့် အိမ်လိပ်စာက ...”

“ကျေးဇူးပါရှင်၊ မနက်ဖြန် တွေ့ကြမယ်”

နောက်တစ်နေ့မှာ သူက ခြံထဲမှာ ပဲ စားပွဲနှင့် ခုံတွေခင်းကာ ဧည့်သည် ကိုဧည့်ခံဖို့ ပြင်ဆင်ထားလိုက်သည်။ သူ မျှော်လင့်ထားတာက Private Investigator ဆိုသည် မှာ မှ င်ကောင်းကောင်း ၊ ဂိုက်ကောင်းကောင်း နှင့် အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်ပြီးသား လူလတ်ပိုင်းအရွယ် ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟု ထင်ထားခဲ့တာ။ တကယ်ရောက်လာတော့ အသက်အစိတ်အရွယ် အရပ်မြင့်မြင့် စူးရှနက်မှောင်သော မျက်လုံးတောက်တောက်တွေ ပိုင်ဆိုင်ထားသော ခပ်ချောချော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ။ စုံထောက်နှင့်မတူဘဲ မင်းသမီးရုပ်ထွက်နေ၏။ ကားကို ခြံထဲမောင်းဝင်လာပုံက ခပ်ကြမ်းကြမ်းထဲက ဖြစ်သည်။ ။ ကားထိုးရပ်ပြီး သူရပ်နေရာဆီသို့ လျှောက်လာပုံက မတ်မတ်ကြော့ကြော့နှင့် ကြည့်လို့ ကောင်းပါသည်။ ။ အနက်ရောင် ခါးတိုတို ဘလေဇာကိုယ်ကျပ်ကလေးကို တံတောင်ဆစ်ထိ ဆွဲပင့်တင်ထားပြီး ဂျင်း(နံ)ပဲနံနက်ပြာ ရင့်ရင့်စိုစိုနှင့်။ ဆံပင်တွေက ဝေ့မိကလေးတွေ တွန့်လိပ်လျက် ပခုံးပေါ်မှာ ဝဲကျဖြာလွင့်လို့။ ။

“ကျွန်မ ငွေဝန်းသော်တာပါ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ရိုးမင်းမြတ်ပါ၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်”

သူမနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည်။ ။ ခြံဝန်းပတ်လည်ဆီ ဖြန့်ကြက်ဝေ့ဝဲကြည့်နေတာမို့ ...

“အေးအေးဆေးဆေး ပြောရအောင် ခြံထဲမှာ ပဲ ပြင်ထားလိုက်တာ၊ အဆင်ပြေပါတယ်နော် ...”

“ပြေပါတယ်ရှင် ... ပြေပါတယ်၊ ကိုရိုးမင်းမြတ်ရဲ့ ခြံကတော်တော် ချောင်ကျသားနော်၊ ကားနဲ့ တော်တော်ဝင်ရတယ်၊ အိမ်က ရှေးခေတ် ဗြိ

တိသျှအဆောက်အဦ ပုံစံမျိုးနော်၊ ကျွန်မက အဲဒီလိုရှေးခေတ်အိမ်ကြီး
တွေဆို သိပ်သဘောကျတာပဲ”

“ဒီခြံနဲ့ အိမ်ကြီးက ကျွန်တော့်အဘိုးအဘွား လက်ထက်ကတည်းက
ဆောက်ခဲ့တာပါ။ နောက်တစ်ရက်ရက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ထမင်း
စားဖိတ်တာပေါ့၊ ဒီပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်က ခြံဟောင်းတွေ များ တယ်၊
တချို့ဆို လူမနေဘူး ... ပိတ်ထားတယ်၊ ဘိုးဘွားပိုင်မြေတွေပေါ့၊ ကျွန်
တော်ကတော့ ဆူဆူညံညံတွေ သိပ်မကြိုက်ဘူး၊ အေးအေးဆေးဆေး တိ
တိတိတိဆိတ်ဆိတ်ပဲနေချင်လို့ ဒီခြံနဲ့ တိုက်မှာ ပဲ အနေများ တယ်လေ”

နှစ်ဦးသား မျက်ဝန်းများ ဖြင့် ခင်မင်ရင်းနှီးမှုကို အစပျိုးမိကြသည် ။
သူက ဝိုင်နီတစ်ပုလင်းကို ရေခဲပုံးကလေးထဲမှာ ထိုးစိုက်ထားရာကနေ
သူမ၏ ဝိုင်ခွက်ထဲ ဖြည့်ပေးလိုက်သည် ။ ဝိုင်နှင့် တွဲမြည်းဖို့ ချုံ(စ်)အတုံး
ကလေးတွေနှင့် ဆတ်သားခြောက်ကင်ကလေးတွေကို ခပ်မွမွ မျှင်မျှင်
ကလေးတွေ မွှပေးထားခဲ့ပါ၏။ သူမက နှုတ်ခမ်းကလေး ကွေးညွတ်
ကာပြုံးရင်း ...

“ကိုရိုးမင်းမြတ်က ဗိုလ်ဆန်သားနော်၊ ဧည့်သည် ကိုဧည့်ခံတာ ဝိုင်နဲ့
အမြည်းနဲ့ ”

“ဟင် ... မကြိုက်ဘူးလား၊ ဝိုင်မသောက်ရင် ကျွန်တော်
အချို့ရည်ပြောင်းထည့်ပေးပါ့မယ်”

“no problem ပါ ကိုရိုးမင်းမြတ်၊ ကျွန်မ တစ်ခါတစ်ရံ သောက်ပါတယ်၊ ကျွန်မ စင်ကာပူမှာ ကျောင်းတက်ခဲ့ဖူးပါတယ်၊ social drink လော
က်တော့ အိုကေပါ၊ ဒီနေ့ လာတွေ့တာကလည်း အလုပ်ကိစ္စသက်သက်
မဟုတ်ဘဲ ကိုရိုးမင်းမြတ်နဲ့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ရင်းနှီးခင်မင်မှု
အရင်ယူတဲ့ သဘောမို့ ကျွန်မသောက်မှာ ပါ ... ကိုရိုးမင်းလို့ ပဲ ခေါ်

တော့မယ်ရှင်”

“ခင်ဗျားက Private investigator တစ်ယောက်နဲ့ မတူဘူးဗျ ... တကယ်မထင်ရဘူး၊ ခင်ဗျားကို ကြိုမသိထားဘဲ အပြင်တစ်နေရာရာမှာ ဆုံမိရင် Model တစ်ယောက်လို့ ပဲ ထင်မိမှာ ဗျ”

“အို ... ဟုတ်လား၊ ခုလိုမြောင့်ပင့်တာကို ကျေးဇူးပါရှင်၊ ကျွန်မသာ Model ဖြစ်ခဲ့ရင်လည်း အံ့ဩမေပျိုရဲ့ ခြေဖျားတောင် မီမယ်မထင်ပါဘူး နော်၊ သူ့ကို ကျွန်မ အရမ်းသဘောကျတာ၊ ကျွန်မရဲ့ favourite model တစ်ယောက်ပဲ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ ကဲ... ခင်ဗျား ဘာသိချင်လဲ၊ သိချင်တာအကုန်မေးလို့ ရတယ် ... ကျွန်တော် အရိုးသားဆုံးနဲ့ အပွင့်လင်းဆုံး မခြွင်းမချန် ဖြေပါ့မယ်”

“ကျွန်မ အခု အန်တီမြူရှင်းကြည် (အံ့ဩမေပျိုမေမေ) ဆီကနေ တောင်းယူထားတဲ့ မေပျိုရဲ့ ဒိုင်ယာရီကို စဖတ်နေပါတယ်၊ သူက စာရေးလည်း ကောင်းတယ်ရှင်၊ ရှင်တို့ နှစ်ယောက် စပြီးဆုံဖြစ်ကြတဲ့ အချိန်ကစပြီး နေ့တိုင်း သူ ဒိုင်ယာရီ မှန်မှန်ရေးတယ်၊ တချို့အဖြစ်အပျက်တွေကို အသေးစိတ်ရေးဖွဲ့ထားတာ ဖတ်လို့ တော်တော်ကောင်းတယ်၊ ကျွန်မသိချင်တာက သူ့ဘက် side တစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘဲ ရှင့်ဘက်က ရှင့်ရဲ့ ခံစားမှုတွေ၊ ထင်မြင်ချက်တွေ ... သူ့အပေါ်ထားတဲ့ တန်ဖိုးထားမှု အတိုင်းအတာ စသဖြင့်ပေါ့၊ အဲ့ဒါတွေအားလုံးကို နှိုင်းယှဉ်ပြီး သိချင်တာပါ”

“ကျွန်တော် တစ်ခုတော့မေးမယ်”

“အိုကေ ... မေးပါရှင် ... မေးနိုင်ပါတယ်”

“ကျွန်တော့်ချစ်သူ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ကိစ္စမှာ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ များ ခင်ဗျား သံသယရှိနေသလား ... လို့ ”

“အို ... မဟုတ်တာ၊ ကျွန်မ ရှင်ကို သံသယမရှိပါဘူး၊ ခုချိန်ထိတော့ မရှိသေးဘူးပေါ့လေ၊ ကျွန်မတို့ သိထားတာက ရှင်လောက်မေပျိုအပေါ် ချစ်တက်လွန်းတဲ့ သူ နောက်တစ်ယောက် မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာပဲ၊ သူ ပျောက်သွားတဲ့ အတွက် ရှင် ဘယ်လောက်ထိခိုက်နာကျင် ခံစားနေရသလဲ ဆိုတာလည်း ကျွန်မတို့ သိနေတာပဲ၊ ဒီလောက် ချစ်တက်တဲ့ လူတစ်ယောက်က ကိုယ်ချစ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ခုလို ဟိုးလေးတကြော်ကြော်၊ လူသိရှင်ကြားဖြစ်အောင် ပြန်ပေးမဆွဲလောက် ပါဘူးလေ ... ဟုတ်တယ်မှ လား”

သူ တစ်ချက်ရယ်မောလိုက်သည် ။ သူမရဲ့ မျက်နှာပေးကလည်း ရယ်ရွှင်ရိပ်သမ်းလျက် ။

“သေချာတာပေါ့ဗျာ ... ကျွန်တော် အဲဒီလောက် မမိုက်မဲပါဘူး”

“ကျွန်မကို ရှင်တို့ နှစ်ယောက် စတွေ့ပုံကစပြီး ချစ်ဘဝ ... ပြီးတော့ သူမပျောက်ခင် နောက်ဆုံးရက်အထိ အဖြစ်အပျက်ကလေးတွေ ရှင်မှတ်မိသလောက် ပြောပြပါလားရှင်”

“တကယ်တမ်းပြောရရင် ခုချိန်မျိုးမှာ ကျွန်တော်ကလည်း တစ်ယောက်ယောက်ကို ပြောပြချင်နေတာပါဗျာ၊ သူ့ကို ကျွန်တော် ဘယ်လောက် ထိအောင် ချစ်မိသလဲဆိုရင် သူနဲ့ ပတ်သက်သမျှ နေ့ရက်တော်တော်များများကို ကျွန်တော် မမေ့ဘူး၊ မှတ်မိနေပါတယ် ... ခင်ဗျား တကယ်သိချင်တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ပြောပြမှာ ပေါ့”

၈ရက် မေလ ၂၀၁၄။

“အချစ်ဆိုတာ ... ကိုယ်ရောင်ဖျောက်တတ်သလား ...

သူ ... ဝင်လာတုန်းကတော့ ပါးပါးလျလျ တိုးတိုးတိတ်တိတ်ကလေး

...

သူရှိနေပြီဆိုတာ ... သေချာပြီဆိုတဲ့ အချိန်မှာ တော့ ... ရင်တစ်ခု
လုံးလည်း ဇောက်ထိုးမိုးမျှော်

...ဆူညံယောက်ယက်ခတ်လို့ ပါလား”

“အံ့ဩမေပျို”

အဲဒီနေ့က သူ့ရဲ့ ကုမ္ပဏီကနေ တင်သွင်းလာသောကားတွေကို show room ဖွင့်လျက် စတင်ရောင်းချသော ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို လူစိတ်ဝင်စားအောင် ... ကြော်ငြာလည်း ရအောင် စာနယ်ဇင်းမီဒီယာတွေကို ဖိတ်ကြားကာ မြန်မာပြည်ရဲ့ အမိုက်စား အလန်းစား Model တွေကိုငှားပြီး ကားတွေနှင့် တွဲဖက်ရှိုးပြစေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဲဒီနေ့က အံ့ဩမေပျိုကို သူ ပထမဆုံး စတွေ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အနီရဲ့ရဲ တောက်ပထင်ရှားစွာ ထင်းထွက်နေသော နိုင်ငံတကာမော်ဒယ် စံချိန်မီရုံတင်မက ... ကျော်လို့ ပင်နေသော ထိုမော်ဒယ်လ်ကလေးသည် စတွေ့ကတည်းကပင် စပါးကြီး မြွေတစ်ကောင်အလား သူ့ကို ညှို့ငင်ရစ်ပတ်လို့ ထားနိုင်စွမ်းခဲ့၏။ သွယ်လျကျစ်လျစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကောက်ကြောင်းတွေက ... ပုရိသတွေအတော်များများ ၏ အာရုံကို ဖမ်းစားထားခဲ့သလို ... ညှို့အားပြင်းသောမျက်ဝန်းညှို့များ နှင့် နှုတ်ခမ်းလွှာကလေးက သူ့ကို တည်ငြိမ်မှုကင်းမဲ့စေခဲ့ပြန်သည်။ လူတိုင်းက သူမကို လည်ပြန်မငေးကြည့်ဘဲ မနေနိုင်ကြ။ အဲဒီလောက်ကို သူမ ဆွဲငင်ပြုစားလွန်းပါသည်။ နှုတ်ခမ်းကလေးက ခုပဲ ပြုံးပြလိုက်တော့မလို ခပ်ဟဟကလေး မပွင့်တပွင့်ဟန်က

ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို

အသက်ရှူမှားစေတက်မှန်း သူမနှင့်ကျမှ ပဲ သူ သဘောပေါက် နားလည် မိတော့သည်။ ။

က ဘေးတစ်စင်းအ နှစ်ဘေးမှာ သူမ သွားရပ်လိုက်ပြီဆိုလျှင် အဲဒီကားနားမှာ ကင်မရာမီးတွေ တဖျပ်ဖျပ်လင်းပွင့်သွားတက်မြဲ။ သူက တခြားကိစ္စတွေကိုတောင် အာရုံသိပ်မရှိနိုင်ဘဲ ... သူမ ကိုယ်ဟန်ပြရာ နောက်သို့သာ မျက်လုံးအကြည့်တွေ လိုက်ပါသွားရမြဲ။ အဲဒါကို ရိပ်မိပုံရ သော မော်ဒယ်လ် အေဂျင်စီပိုင်ရှင်က...

“ကိုရီးမင်း စိတ်ဝင်စားရင် ကျွန်တော် မိတ်ဆက်ပေးမယ်လေ”

ဟု အလိုက်တသိပင် ဆိုလာခဲ့တော့ သူ ဟန်ကလေးပင် မဆောင်နိုင် ခဲ့ ... ။

“အံ့ဩမေပျို ... ဒါ ကိုရီးမင်းမြတ်လေ၊ ဒီ show room ရဲ့ ဘော့(စ်)”

“ဟုတ်ကဲ့ ... လေးစားပါတယ်ရှင်”

သူမက လှပစွာပြုံးလျက် သူ့ကို လက်ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ။ ထိုလက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ချိန်ကစပြီး အမျိုးအမည် ဖော်မပြတက်သော ဓာတ်စီးကြောင်းတစ်စင်းက သူ့ နှလုံးသွေးကြောထဲ အထိ တိုက်ရိုက်စီးဝင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

“ကျွန်တော့်ရဲ့ ပွဲကလေး မထင်မှတ်ဘဲ ညီမကြောင့် ပိုပြီး စည်းကား လှုပ်ခတ်သွားတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးပါဗျာ၊ AUDI ကားတွေနဲ့ ညီမနဲ့ လိုက်တယ်၊ ကြော်ငြာရိုက်ဖို့ ကမ်းလှမ်းမှ ထင်တယ်”

“အချိန်မရွေး welcome ပါရှင်၊ ညီမအတွက် ဂုဏ်ယူစရာပါ”

သူမက ရုပ်ရည်ချောမောရုံသာမက သွက်လက်အကင်းပါးပြီး ... ပါးနပ်ဟန်လည်း ရှိသည်။ ။ ဆက်ဆံရေးကလည်း ပြေပြစ်ချောမွေ့လွန်းသူ

မို့ ... သူ့အတွက် အခက်အခဲ အတားအဆီးရယ်လို့ ပင် မရှိခဲ့ပါ။
ရှိုးပွဲအပြီးမှာ သူ အေဂျင်စီနှင့်ချိတ်ပြီး သူမနှင့် ကြော်ငြာတစ်ခု စတင်ရိုက်ခဲ့သည်။ တကယ်တော့ သူမအနားသို့ သူ အလွန်လျင်မြန် သွက်လတ်သောခြေလှမ်းများ နည်းပရိယာယ်များ ဖြင့် ချဉ်းကပ်ခဲ့သည် ဆိုရင်လည်း မမှားပါချေ။

၁၅ ရက် မေလ ၂၀၁၄။

“ဘယ်သူ ငြင်းဆန်ဝံ့မလဲ ...

စူးရှနက်ရှိုင်းလွန်းတဲ့ အကြင်နာအကြည့်တွေ...

အသေးစိတ် ဂရုစိုက်တတ်လွန်းတဲ့ အလေးထားမှုတွေ ...

မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားမှုတွေ ... ပေါ်လွင်လွန်းတဲ့ ချို့မြန်စကားတွေ ...

မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် ဘဝမှာ အရေးပါဆုံး လိုအပ်ချက်က ဘာလဲ လိုအပ်ချက်က ဘာလဲ၊ လို့ တစ်စုံတစ်ယောက်က မေးလာခဲ့ရင် ... ကျွန်မ ဘယ်လိုဖြေမယ်ထင်သလဲဟင် ...

“သိပ်ချစ်မြတ်နိုး ယုယတက်လွန်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ စုံမက်ချစ်ခင်ခြင်းကို ခံယူရတဲ့ မိန်းမဘဝ” လို့ ဖြေမိမှာ ပဲ။ တကယ် ... သိပ်ရင်ခုန်ဖို့ ကောင်းပါတယ် ... သူက အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် ကို ချို့မြန်လွန်းတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုပါ ... ။

“အံ့ဩမေပျို့ ...”

ကြော်ငြာရိုက်သောနေ့က သူ့အတွက်တော့ ရင်ခုန်ဖွယ်အတိ။ သူမအနား မလှမ်းမကမ်းမှာ သူ အချိန်တိုင်းနီးပါးရှိနေခဲ့ကာ သူမ ဘာလိုအပ်မလဲ ... ဟု ဂရုတစိုက် စောင့်ကြည့်နေခဲ့မိသည် ။ တစ်ကြိမ်မှာ တော့ သူမက ခြောက်လက်မရှိသော ဒေါက်မြင့်မြင့်ကြီး စီးထားခဲ့သဖြင့် တစ်

ချက်ယိုင်ခနဲအဖြစ်မှာ သူလှစ်ခနဲရောက်သွားပြီး ဖမ်းထိန်းလိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ။ သူက အရိပ်လို စောင့်ကြည့်နေခဲ့တာကိုး။

“အမလေး တော်ပါသေးရဲ့ ... ချော်လဲတော့မလို့ ၊ Thanks a million ပါရှင်”

သူမက ပြုံးစိစိမျက်နှာပေးကလေးဖြင့် ဆိုသည်။ ။ အရပ်က ငါးပေဆယ်တစ်လောက် ရှိရသည့်အထဲမှာ ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်ကြီးစီးထားခဲ့တော့ သူမအရပ်ကြီးက သူထက်ပင် ရှည်နေခဲ့သည်။ ။

“ဒေါက်ဖိနပ်ကြီး မစီးပါနဲ့ လား ညီမရဲ့ ၊ ဒီလောက် အရပ်ကြီးမြင့်နေပြီးသားကို”

“ဪ ... အစ်ကိုကလည်း ... အစ်ကိုကားတွေက ဒေါက်ဖိနပ်စီးပြီး ရိုက်မှ မိုက်မယ့်ကားတွေလေကွယ်၊ သူကားကြီးတွေက ဒီလောက် ပျံလန်ထွက်နေတာ ကျွန်မက ရိုးရိုးရိုက်လို့ ဘယ်ရပါ့မလဲ ... တကယ်ပါပဲ”

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါသည်။ ။ သူမ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားပုံကလည်း ဒေါက်ဖိနပ်နှင့်မှ ငှက်သွင်ပျံကြွမတက် ကြော့မော့လန်းဆန်းနေကာ စွဲမက်ဖွယ်အတိပြီးတော့မှာ ကိုး ...။ သူက အငြင်းမပွားတော့ဘဲ ပျားသံပရာရည် အေးအေးလေးကို Travel Mug ထဲထည့်ကာ ပိုက်ကလေးပါတပ်ပေးထားပြီး သူမ လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ။ သူမက ချက်ချင်းစုပ်ယူပြီး ...

“အား ... ကောင်းလိုက်တဲ့ သံပရာရည်၊ ချိုအေးမွှေးပြီး ရင်ထဲကို စီးဆင်းသွားတာပဲ၊ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ”

ဟု ပြောပြီး သူ့ကို ခပ်စူးစူးကလေး ပြုံးပြလိုက်သော ထိုအပြုံးကလေးက သူ့ရင်တစ်ခုလုံး ပန်းရောင်စုံတွေ ပွင့်သွားခဲ့သလို ... မွှေးပျံ့မှု့ရီ

သွားစေတော့၏။

ရိုက်ကူးရေးပြီးသွားချိန်မှာ တော့ သူက အရဲစွန့်ပြီး မေးလိုက်ပါသည်။ ။

“ညီမ ... ဒီနေ့ ရိုက်တာပြီးရင် တခြားဘာအစီအစဉ် ရှိသေးလဲဟင်”

“အင် ... ဒီနေ့တော့ ဘာအစီအစဉ်မှ မရှိတော့ပါဘူး၊ အေးဆေး gy m ပြေးမယ်၊ ရေမိုးချိုးပြီးရင် အနားယူတော့မယ်၊ ဘာလို့ မေးတာလဲဟင်”

“ဪ ... ညီမကို ဂုဏ်ပြုချင်လို့ ပါ၊ ဒီနေ့ စိတ်ရှည် လက်ရှည် ပင်ပန်းပန်းရိုက်ပေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးလည်း တင်တယ် ... ညနေစာ တစ်ခုခု လိုက်ကျွေးချင်လို့ ပါ”

သူမက သူ့ကို ငေးစိုက်ကြည့်ပြီး စဉ်းစားသလို အချိန်ခဏယူပါသည်။ ။ ပြီးမှ အားနာဟန်ကလေးဖြင့် ...

“အားနာစရာကြီး အစ်ကိုရယ် ... ကျွန်မက ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖိတ်တိုင်း လိုက်မစားတက်လို့ ပါ”

ဟု အဖြေပေးပါသည်။ ။ သူ့ခြေလှမ်းတွေ အရမ်းစိပ်သွားခဲ့မှန်း သူ သတိထားမိလိုက်ကာ မျက်နှာပူသွားခဲ့၏။

“ဆောရီးညီမ၊ နောင် တစ်ချိန်ချိန်ပေါ့လေ ... အကြွေးတော့မှတ်ထားပေးပါ”

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကဖိတ်ရင်ကော။ ဒီနေ့ည ကျွန်မ ဟော့ပေါ့ သွားသောက်မလို့၊ YUDING မှာ လေ၊ အစ်ကို အဆင်ပြေရင် ဝင်လာခဲ့လို့ ရပါတယ်၊ ကျွန်မက သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စားမှာ ”

“အဆင်ပြေတာပေါ့ဗျာ ... ဘယ်အချိန်လောက် လာရမလဲ ...”

“ညနေ ခြောက်နာရီလောက်ပေါ့ ...”

သူ ... တိတ်တိတ်ကလေး ကျေနပ်သွားပါသည်။ ။ သူမကြည့်ရတာ လည်း သူနှင့် ယတိပြတ်ကြီး အဆက်သွယ်ပြတ်သွားမှာ ကို မလိုလားဟန်ပါ။ သူငယ်ချင်းတွေ ရှိနေခြင်းကလည်း သူ့အတွက် အရေးမကြီးလှ ... ။ သူမနှင့် ပို၍ ရင်းနှီးနှီးကပ်စေဖို့ ကိုသာ သူ ဦးတည်ခဲ့သည်။ ။

အဲဒီနေ့ ညနေခြောက်နာရီမှာ သူ YUDING သို့ ရောက်သွားတော့ သူမနှင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က သီးသန့်ခန်းတစ်ခုထဲမှာ ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ဟော့ပေါ့ထဲထည့်ဖို့ အသား၊ ငါး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ပြီးနေပြီ။ သူမက သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ။ သူက သူမဘေးမှာ နေရာယူလိုက်သည် ... ။ သူမ၏ သူငယ်ချင်းမကလေးတွေကလည်း သွက်သွက်လပ်လပ်နှင့် ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသောကြောင့် တဒင်္ဂအတွင်းမှာ ဟော့ပေါ့ဝိုင်းကလေးက မြိုင်ဆိုင်စည်ဝေလို့ လာခဲ့တော့၏။

“မေပျိုက သိပ်အလုပ်များ တာ ကိုရိုးမင်းမြတ်ရဲ့ ၊ ခုလို သူငယ်ချင်းတွေဆုံချိန်ဆိုတာ ရှားမှ ရှားပဲ၊ သပြေတို့ က နားလည်ပါတယ်။ သူကသာ သူငယ်ချင်းတွေကို အချိန်မပေးနိုင်လို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်တက်တာ။ သပြေတို့ က ကိုယ့်သူငယ်ချင်းလေးအတွက် ဂုဏ်ယူနေရတာနဲ့ တင်ကျေနပ်တယ်၊ မတွေ့ရလည်း Text တော့မှန်မှန်ပို့တယ်၊ facebook မှာ ဆုံနေကျလေ”

“သူက ဒီနေ့ ဧည့်သည် တစ်ယောက်လာမယ်ဆိုလို့ ကဗျာတို့ က စိတ်ဝင်စားနေတာ ... ဟီးဟီး”

“ဟဲ့ ... ဒါကဘာစကားလဲ၊ ကိုရိုးမင်းမြတ်က ငါ့ကို ထမင်းစားအရင်

ဖိတ်တာပါနော်၊ ငါ လက်ခံလိုက်ရင် နင်တို့ ငတ်မှာ ၊ ငါကနင်တို့ ကို hot pot လိုက်ကျွေးချင်တာနဲ့ ... သူ့ကို ပြန်ဖိတ်လိုက်တာ”

“အေးလေ ... ငါကလည်း အတင်းဖြေရှင်းခိုင်းနေလို့ လား၊ wonderful မရယ်၊ သူ့ဘာသာသူ ဇွတ်ကြီးပဲ ... ဟင်းဟင်း”

သူမရဲ့ သူငယ်ချင်းလေးတွေက မိန်းကလေးတို့ သဘာဝတိုင်း သူနှင့် သူမကို မထိတထိ ရီသဲ့သဲ့ နောက်ပြောင်လျှင်တော့ သူမက ရှက်ကိုးရှက် ကန်းတွေဖြစ်ကာ သူငယ်ချင်းတွေကို မျက်နှာပေးတွေ အမျိုးမျိုးနှင့် ဟန့်တားနေသလောက် သူကတော့ ယောက်ျားပီပီ ရှက်ပြီးသာပြီးနေမိသည် ။ ပြီးတော့ သူရဲ့ အပြုအမူတွေကလည်း သူငယ်ချင်းတွေ သတိထား မိစရာလေ။ သူမ၏ ပန်းကန်လုံးလေးထဲကို ပုစွန်လုံးကလေးတွေ ... ငါးလုံးကလေးတွေ ... အသီးအရွက်ကလေးတွေ မညှိုးခင်မှာ ရွေးဆယ်ပြီး ဂရုတစိုက်လှမ်း ထည့်ပေးမိတာကိုး။ မိန်းကလေးတွေ အချင်းချင်း မျက်လုံးချင်း အထာကလေးတွေနှင့် ကျီစယ်နောက်ပြောင်နေတာကို သူ မသိ မမြင်ချင်ဟန် ဆောင်ထားရပါသေးသည် ။

“အံ့ဩမေပျို ... မနက်ဖြန်ရော ဘာအစီအစဉ်ရှိလဲဟင်”

ဟု သူမေးလိုက်တော့ သူမက မျက်ဝန်းညှိုကလေးလှန်ပြီး မော့ကြည့်သည် ။ နားမလည်နိုင်သလို ... ။

“မနက်ဖြန် ... ကြော်ငြာရိုက်ကွင်းသွားရမယ်၊ သန်လျင်ဘက်မှာ လေ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဪ ... ကျွန်တော်လာခဲ့ချင်လို့ ပါ ... လာခဲ့လို့ ရတယ်မလား”

“အင်ဟင်... ရတော့ရပါတယ်”

သူမက ပခုံးကလေးကိုကျုံ့ပြီးဖြေသည် ။ သူ့ဘက်က ခြေလှမ်းတွေ

သိပ်သွက်နေမှန်း သူမလည်း ရိပ်မိပုံရပါ၏။ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ မျက်နှာ
လေးတွေကတော့ ရယ်ရွှင်ရိပ်ကလေးတွေနှင့် ပြုံးစိစိရှိလှသည် ။ အဲဒီ
အချိန်ကစပြီး သူ့ရောဂါ စတက်ခဲ့တာဖြစ်လေသည် ။ တရိပ်ရိပ် တရှိန်ရှိ
န် ပြီးတော့ အသည်းအသန်ပင်။

*